

13 NOEMBΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου. (†407)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Η τ ε ς ο μα τος σ ε κα θα περ πυρ σος εκ λαμ

ψα σα χα ρις την οι κ ο με νην ε ε φω τι ι σεν α

φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρας ε να πε θε
 το ^Δ₉ το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
 δει ει ξεν ^Γ₂ αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο σο με ^Δ₉ πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω
 τω Θε ω ^Δ₉ σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Γ₂

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ^Γ₂ ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ^Γ₂ δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον ^Γ₂

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν

Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείου κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρύαγμα. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, ...

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανείσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσας, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Ὑῖῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον· Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Ἔτερον.**

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, ἀγνὴ Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἐπεφάνης σήμερον. ᾠχος β' Βου ξ

Τοῖς χρυσεοῖς λόγοις σε ἡ Εκκλησία
ἰ ἰ α ἁρδομένη ἀπαντᾷ ποτιζέται

μα τα χρυ σα και ι α τρεν ει νο ση μα τα των σε
υ μνην των παμ μα ακαρχου σο ο στο ο με

Δόξα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος Κε ρ

Ο υ τε εχ θρα συ νο δα Ου σα πα ρα νομος
δ τε μι σος Αυ γα δ στης δ σης πα ρα φρο νος
α ρε τας τας εν σοι Πα α τερ κα τε σβεσαν
ως Χρυ σος εν τω πυ ρι δο κι μα σθεις των πει ρα
σμων κα θι κε τε ευ εις α παυστως προς την Α γι αν Τρι
α α δα υ περ ης η γω νι σω ζε ε ων τω
πνε ευ μα τι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ην τα χει αν σκε ε πην και την α ντι λη
ψιν και το ε λε ος δει ει ξον ε πι τον δα λον
σ και τα κυ μα τα Α γνη κα τα πρ α υ νον των
μα ται ων λο γι σμων και την πε σσαν μ ψυ χην α
να α στη σον Θε ο το κε οι δα γαρ οι δα Παρ

θε ε νε ο τι Ι σχυ εις ο ο σα και β8 8 λοι
ο

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου Σ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 8

Ο ι μι σ8 8ν τεσ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
ι ι 8 8 ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μὴ.

Ἦχος Βου

Τ ο στο ο μα μ8 λα λη η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ8 συ νε

σιν ⁶₇

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ⁶₇ ἐνωτίσασθε πάντες ^Δ₂

οι κα τοι κ8 ὄντες την οι κ8 με νην ⁶₇

Το στο ο μα μ8 λα λη η σει σο φι ι αν ^Δ₂

και η με ε λε ε τη ^Δ₂ της καρ δι ι ας μ8 συ νε

σιν ⁶₇

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολήν τὸ οὖς μου, ⁶₇ α νοι ξω εν ψαλ

τη ρι ι ω το προ βλη μα μ8 ⁶₇

Το στο μα μ8 λα λη η σει σο φι ι αν ^Δ₂ και

η με ε λε ε τη ^Δ₂ της καρ δι ι ας μ8 συ νε σι ι

ι ι ιν ⁶₇

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^Δ₂ Δι - θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ⁶₇

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 1-9)

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ὁρθρου ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃς ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ

ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ

όλοκαυτώματα.

Τότε ανοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ε ευ
μα τι

Σ η μερον σκιρ τω σιν ε ε εν πνευμα α τι Αρ χι ε

ρε ε ε ων δη η μοι συν η μιν τι ι ι μων τε ες

σθ την μνη μην Ι ι ι ε ε ρα α αρ χα Χρυ σο

στο με Ο σι ι ε φω ω στη ηρ της Εκ κλη σι ι ι

ι ας

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

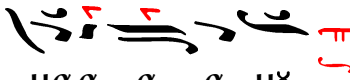
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

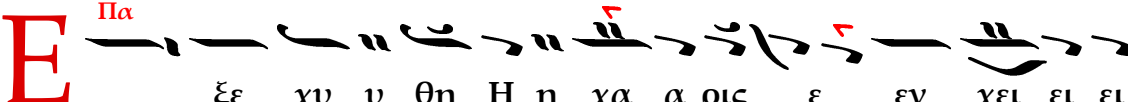
Εἶτα τὸ ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λειψοντο α νο ο μη

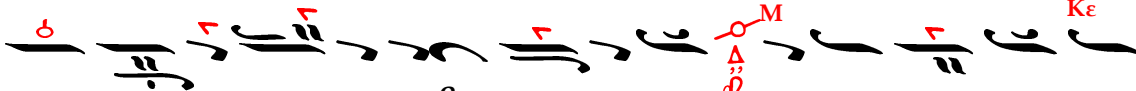

μα α α μ

Ε ^{Πα}
ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει ει ει

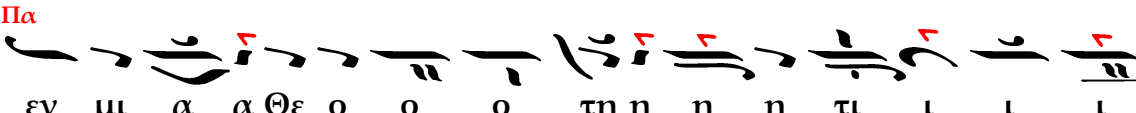

λε ε σι ι ι σου ο σι ι ε Πα α α

τε ερ και γε ε γο ο νας ποι οι μην της του Χρι στου

Ε ε εκκληη σι ι ι ας δι δα ασκωντα λο γι

κα α α προ ο βα α α τα πι στε ευ ει ν εις

Τρι α δα α α α ο μο ο ου ου σι ι ι ι ον

Πα
εν μι α α Θε ο ο ο τη η η η τι ι ι ι

ι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς στ' καὶ τοῦ Ἁγίου ἡ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῇ εἰς Ϛ' τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Υἱὰν διοδεύσας ὥσει ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ

δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοῦ Πνεύματος μέλπω σὲ τὸ χρυσοῦν στόμα.
Ποίημα Θεοφάνους.**

Ῥδὴ α΄. ᾠδὴ πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς μετανοίας γεγωνὶς θερμότατος, κῆρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην τὴν αἵγλην τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὁλολαμπῆς ὥφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων συστήματα.

Δόξα.

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεὶ γλώσσει, γνώμῃ τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γάρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὥφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείναςα παρθένος ἀμόλυντος.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ΄.

ᾠδὴ πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ
αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τέραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ισχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἀγίου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκῶς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς
ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑφηγητῆς, δημιουργὸς
Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις θεόπνευστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ
πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγὴν, τῶν
διδασκμάτων ἡρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, ὅσιε Πάτερ τὸ
πρόσωπον.

Δόξα.

Υλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ
γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους
ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα
δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε,
τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἀγιωσύνη Πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰνάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμόν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἀγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχὴ μου καὶ στέναξον· καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπέιχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἀγνήν, δι' ἧς πταισμάτων, δέδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν· Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· * ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφῆτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμνῆσαι αὐτόν. * Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ

Χρυσοστόμου. (†407)

Στίχ. Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεῖλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστήρ καὶ δαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, πατρὸς Σεκούνδου στρατηλάτου καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον καὶ Ἀνδραγάθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἴτα τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν χριστιανῶν γραφὴν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως καὶ ἀγνεία καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικοῦ ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανοῦ Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττονας ἀριθμοῦ, περὶ τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἡθεσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτεινε δὲ πλεον τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδὴν καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὥς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ καὶ ὕπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἱστάμενος καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος· εἰδέ που ὀκλάσειε, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιланθρωπίας καὶ ἐτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διὰ τοι τοῦτο, καὶ Εὐδοξία τῇ βασιλίσσει πρῶτον προσέκρουσε καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινὸς καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήνει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα διήλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀποθηριούται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτόν, τὸν μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἴτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθεὶς καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὥς καὶ πρώτης ἀνομησάσης καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου. Φασὶ δέ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον καὶ

ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστὶ, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ἀνθούσης, μητρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Ἡ Ἀνθοῦσα πάγχρυσος ῥίζα ὑπάρχει,
Ἄνθος ἀνθήσασα χρυσοῦν Ἰωάννην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βαλεντίνου, Σολούτωρος καὶ Βίκτωρος τῶν ἐν Ῥαβέννῃ τῆς Ἰταλίας. (†305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ματρίου, ἔλληνας δούλου, βασανισθέντος καὶ καρατομηθέντος. (†314)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δαμάσου, πάπα Ῥώμης. (†384)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀρκαδίου, Πασχασίου, Πρόβου, Εὐτυχιανοῦ καὶ Παυλίλλου, πρωτομαρτύρων κατὰ τὸν διωγμὸν ὑπὸ τῶν Βανδάλων. (†437)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βρισίου (Bricius), ἐπισκόπου Τουρώνης (Tours) τῆς Γαλλίας. (†444)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐφρασίου, ἐπισκόπου Ἀρβέρνης (Arvernus, Clermont) ἐν Γαλλίᾳ. (†515)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεωνιένου (Leonien) ἐν Βιέννῃ (Vienne) τῆς Γαλατίας. (†518)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κουϊντινιανοῦ (Quintianus), ἐπισκόπου Ἀρβέρνης (Arvernus, Clermont) ἐν Γαλλίᾳ. (†525)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δαλματίου, ἐπισκόπου Ῥουτενόρου (Rutenorum, Rodez) ἐν Γαλλίᾳ. (†580)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δεβινίκου (Devinicus), ἐργασαμένου ἱεραποστολικῶς μετὰ τῶν ἁγίων Κολουμβανοῦ (Columba) καὶ Μαχάρου (Machar) ἐν Κάτνες (Caithness) τῆς Σκωτίας. (5^α αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Κολουμβανῆς (Columba) ἐν Κορνούαλλῃ. (5^α αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐγενίου τοῦ α', ἐπισκόπου Τολέδου Ἰσπανίας. (†657)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μαξελλένδης (Maxellendis), ἑξίφει τελειωθείσης ἐπεὶ ποθοῦσης τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἐν Καλδεριακῷ (Calderiacum, Caudry) εἰς βόρειον Γαλλίαν. (~†670)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κιλλιανοῦ (Kilian), ἱεραποστόλου εἰς Ἀρετεσίαν (Artois) ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ. (7^α αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γρεδιαφαήλου (Gredifael), ἡγουμένου τοῦ Ἀββαείου Ἀλβαλάνδης (Albalanda, Whitland) ἐν Δυφέδῃ (Dyfed) τῆς Οὐαλίας. (7^α αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀββωνος (Abbo), ἡγουμένου τῆς μονῆς Φλωριακοῦ (Floriacum, Fleury), λόγχῃ τελειωθέντος ἐν Ῥεγούλῃ (Regula, La Réole) Γασκονίας, ἐν μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ. (~†1004)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Δαμασκηνοῦ
Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαν-
τος. (†1681)

Στίχ. Βλέπεις, Ἀθλητά, ἡδονικῶς τὸ ξίφος·
Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἔβλεπες καὶ τὸ στέφος.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

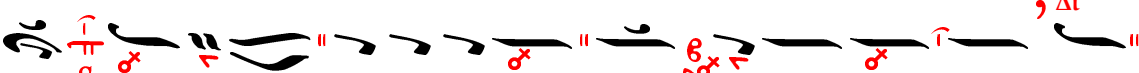
A ^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος ⁶ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι ⁶ και ο φθη σο μαι ^{Πα} $\frac{4}{2}$ φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ⁹
^{B8} και α σω γη θο μενος ταυ της την ει σο δον ⁶

ὠδὴ γ'

T ^{B8} ους σου ους υ μνο λο γ8ς Θε ο το ο κε $\frac{4}{2}$
η ζω σα και αφ θονος πη γη $\frac{4}{2}$ θι α σον συ γκερο τη
σαν τας ⁶ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον ⁹ καν τη σε
πτη ει σο δω σ8 $\frac{4}{2}$ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον ⁶

ὠδὴ δ'

T ^{B8} ην α νε ξι χνι α σον θει αν β8 λην ⁶ της

 εκ της Παρ θε ε νϛ ϛ σαρ κω σε ως ϛ σϛ τϛ υ ψι

 στϛ ο ο προ φη της Αβ βα κϛμ κα τα νο ων ε

 κραυγα α ξε δο ξα τη δυ να μει σϛ Κυ ρι ε

ὥδῃ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει

 σο δω σϛ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

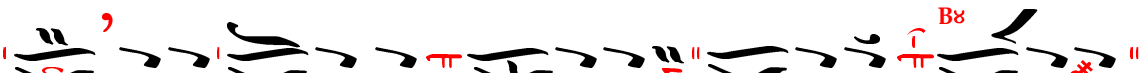
 νε ε εν δον ει ση ηλ θες εν τω να ω ω τϛ

 Θε ϛ ως περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι

 τοι οis υ μνϛ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βεν ϛ

 σα

ὥδῃ ϛ

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας

 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὥδῃ ϛ

Ο υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μς επι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ8
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

2 ^{7x}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δ8 λησ αυ τ8⁶ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
κα ρι¹ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι⁶
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

3 ^{7x}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ8⁶ και
το ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φοβ με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁴ **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁵ **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλτ εν τας ε ξα πε στει λε κε

ν8 8ς 6 7x

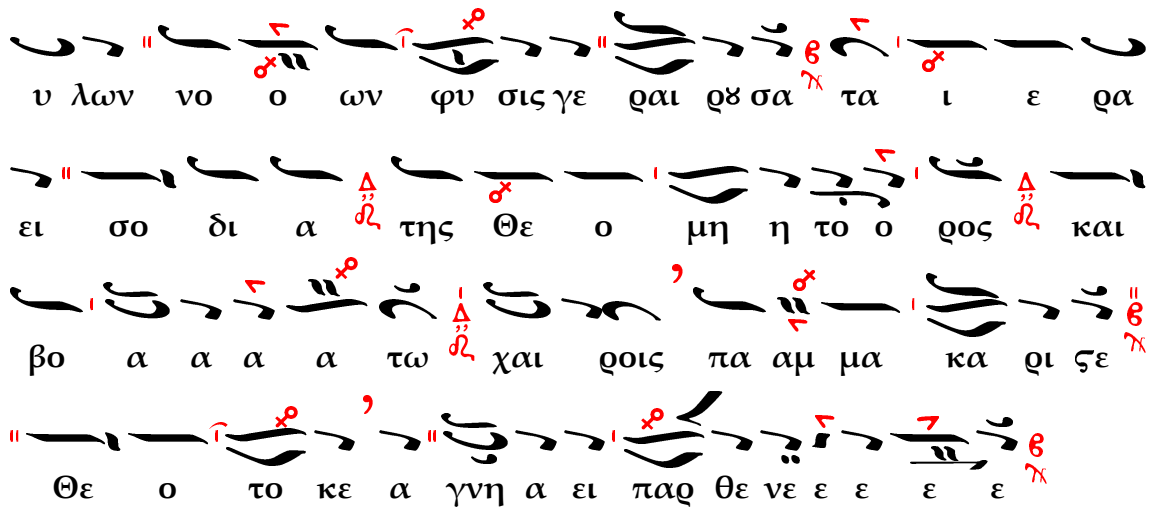
T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{B8} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{B8} την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^{6 7x}

6 7x **A**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε 8ς 6 7x κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων 7x τω Α βρα αμ^{6 7x} και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος^{6 7x}

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{B8} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{B8} την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^{6 7x}

ὥδῃ θ'

A πας γη γε νης^{6 7x} σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δ8 7x 6 7x πα νη γυ ρι ζε τω ω δε⁹ α

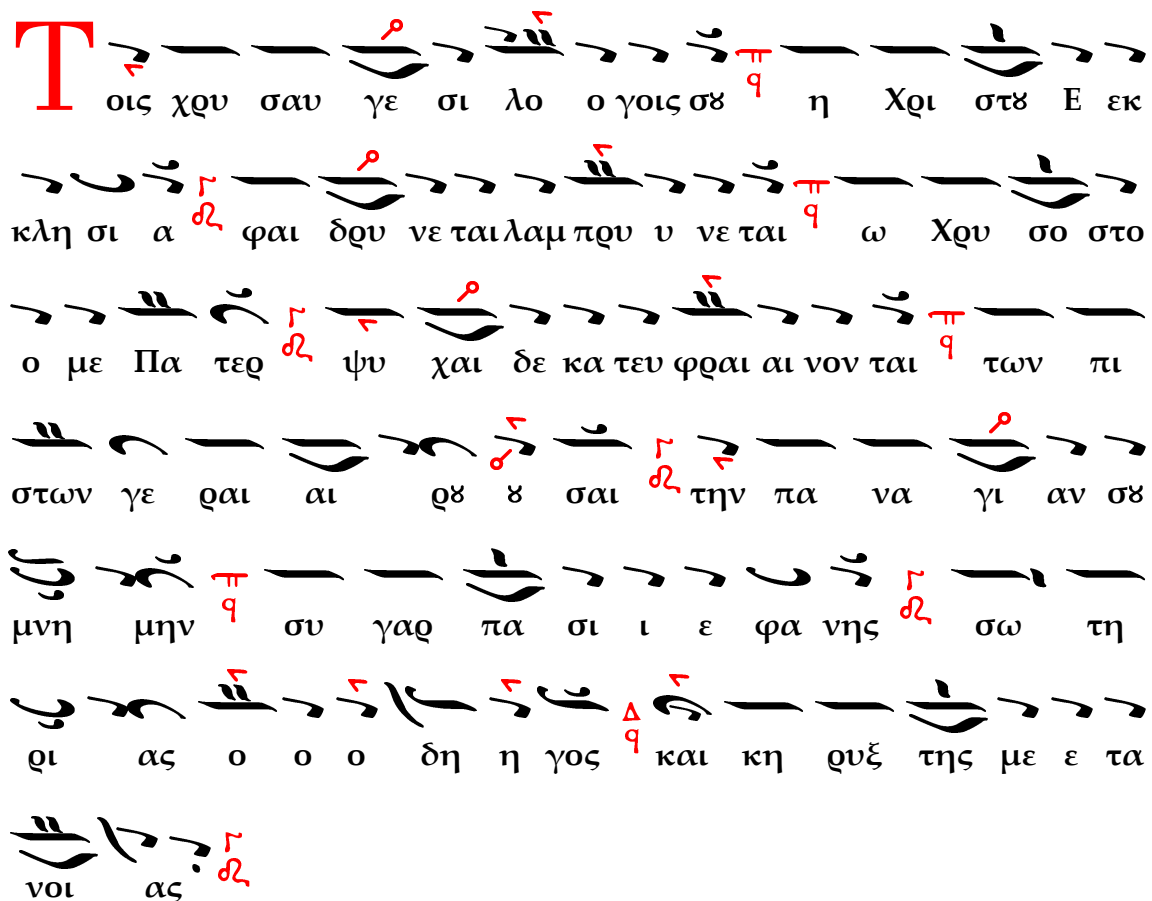

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

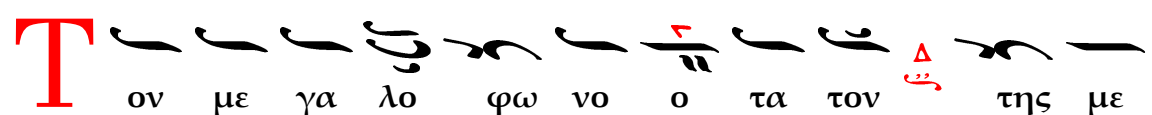
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Ἄτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι θ

τα νοι οι ας κη η ρυ κα τον θη σαυ ρον τωων πε νη
 η η των το στο μα της Ε εκκλησι ι ας το
 χρυ σε ο ον και ε ευ λα λον των Γρα φων τη ην σα
 φη η νει αν Ι ω αν νη ην τον πα αν σο φον α
 νευ φη μη σω ω μεν πα αν τες ως υπ αυ τς στη η
 ρι χθε εν τες

Θεοτοχίον.

Π αρ θε νε πα α να μω ω μη τε Κυ ρι α
 μς και Δε ε σποι να τον σον Υι ον ε εκ δυ σω
 ω ω πει συν τω κλει νε Χρυ υ σο στο ο μω πει
 ρα τη ρι ων ρυ υ σα σθαι παν τοι ων τς υ
 μνς εν τας σε και αι ω νι ι ων α α παν τας
 α γα θων α α ξι ω ω σαι δυ νασαι γαρ ο ο σα
 θε ε λεις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι A
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ ἔνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἡλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσση, τῇ κοσμικῇ διαπαντός, χειμαζομένους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. **Τοῦ Ἀγίου.**

Ἀνατολίου.

Ἦχος **πλὴν Νη ρ**

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι **ν ρ**
Χ ρυ σε οισ ε ε πε σι **π ρ** και θε ο φθογγοις δι **Νη**
ι δα γμα α σι **β ρ** κα τα κο σμη η σας την του Θε ε ου
ου ου Εκ κλη η η σι ι ι ι αν **ν ρ** **Δι** πλουτον πνε ε
ευ μα τι ι κον **π ρ** **Νη** ε θη σα αυ ρι σα **α ρ** εν α αυ
τη **Δι** τα σα θε ο πα ρα δο τα λο ο ο ο γι ι ι
ι α **ν ρ** **Δι** δι ο ο στε φα α νον εξ α κη ρα α των α αν **Νη**
θε ε ων **β ρ** **Δι** πλε ξα με ε νη η τοις α α α

σμα α α α σι ^{Νη} τη ι ε ρα α α σου ου προ σφε
 ρει ει ει μνη η η η μη ^{Δι} παγχρου υ σε τη ψυ χη η
 συν τη η γλω ω τη ^β I ω αν νη θε ο ο ο ο
 σο ο ο ο φε ^ν αλλ ως ε χων παρ ρη σι α αν
 ο σι ι ε ^β πρε σβε ευ ε υ υ περ των ψυ χω ω ω ων
 η η η η μων ^ν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ε ε σποι να προ σδε ξαι ^Δ τας δε η σει εις των
 δαλων σθ ^ν και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης ^Δ
 α να αγκης και θλι ι ψε ε ως ^ν
 * * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις θε ω ^Δ και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις εν δο κι α ^ν
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω νατουαι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τητουςφυλα χθηναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σουειςτουςαι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο οςμου ^ν_δ

Ο ^ν_δ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως ^ν_δ

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο οςσου τοις γι νω

σκου σι σε ^ν_δ

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν_δ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^ν_δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^ν_δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην ^ν_δ

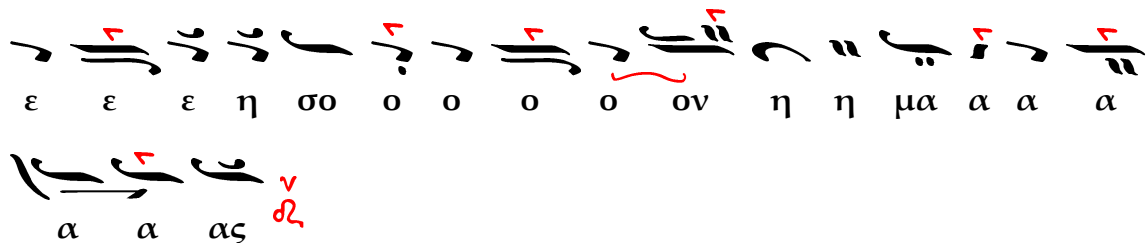
Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν_δ

Ἀσματικὸν. ^ν_δ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^ν_δ

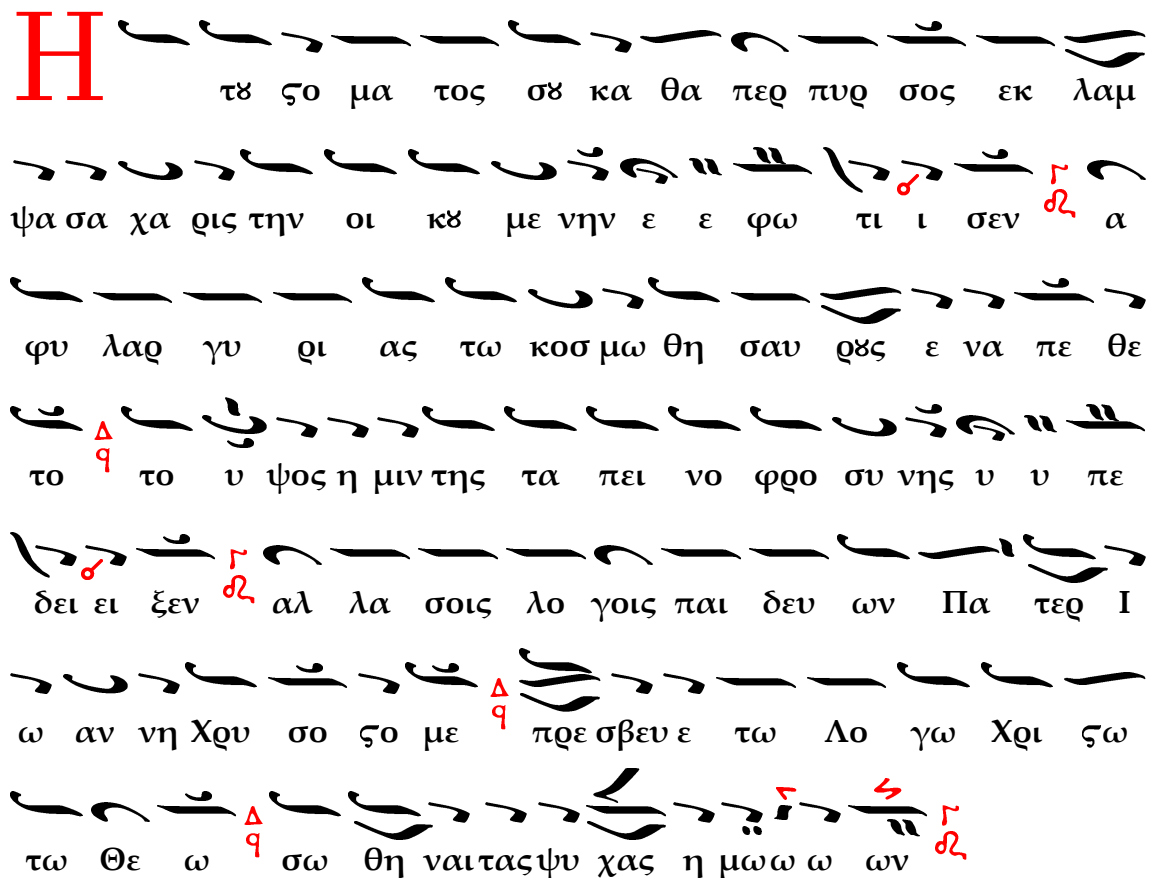
Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^ν_δ Α γι ι ος

Α α θα α α α να α α α α τος ε λε ε

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

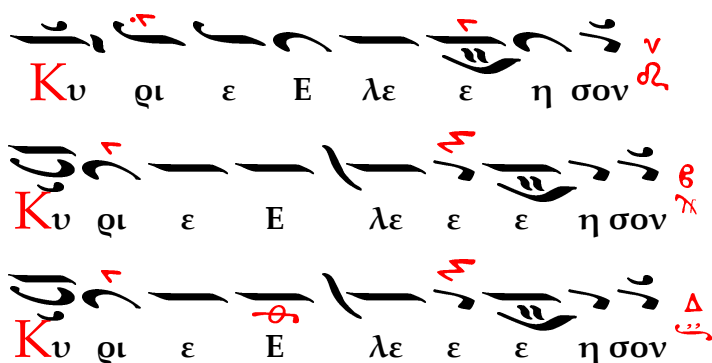

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι ς

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

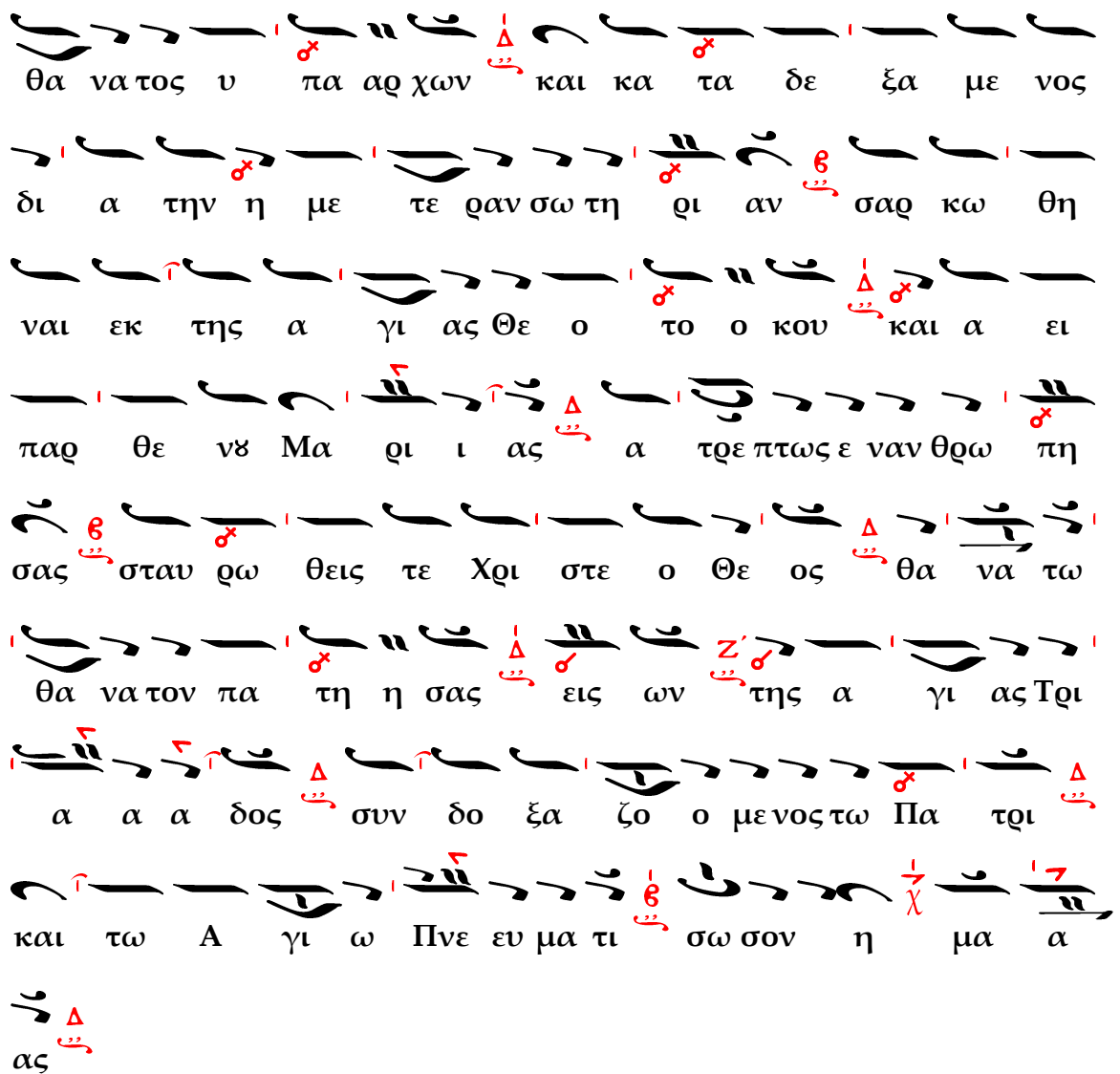
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος πλβ Γα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
(ριε' 6)

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δι-καιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. (ρλα' 9)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Η τ8 ςο μα τος σ8 κα θα περ πυρ σος εκ λαμ
ψα σα χα ρις την οι κ8 με νην ε ε φω τι ι σεν α

φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρας ε να πε θε
 το ^Δ₉ το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
 δει ει ξεν ^Γ₂ αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο σο με ^Δ₉ πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω
 τω Θε ω ^Δ₉ σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Γ₂
 τὸ τέλος: ^Δ₉ σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ω ν ^Γ₂

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος ^Γ₂ Δι - θ

^Δ₉ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ₉ και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ₉ σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ^Δ₉ ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στο ο ο ο
 ος ^Δ₉

ὁ β΄ χορός:

^Δ₉ ψ αλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α ^Δ₉

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Η τ ς ο μα τος σ ς κα θα περ πυρ σος εκ λαμ

ψα σα χα ρις την οι κϛ με νην ε ε φω τι ι σεν ^Δ α
 φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρϛ ε να πε θε
 το ^υ το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
 δει ει ξεν ^Δ αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο σο με ^υ πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω
 τω Θε ω ^υ σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Δ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἦχος [♯] [♭] Δι-Ϟ.

Ε κ των ϛ ρα νων ε δε ξω την θει αν χα α ^α
 ριν ^Ϟ και δι α των σων χει λε ων παν τας δι δα α
 σκεις ^Δ προ σκυ νειν εν Τρι α δι τον ε να Θε ον ^Ϟ Ι ω
 αν νη Χρυ σο στο με παμ μα κα ρι στε Ο ο σι
 ε ^Δ ε πα ξι ως ευ φη μϛ ϛ μεν σε ^Ϟ υ παρ χεις γαρ
 κα θη γη της ^{Ζ'} ως τα θει ει α σα φω ων ^Ϟ

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ' ἕως κ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τϠ Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σαν ρι σμα της δο ξης τϠ Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γϠ ς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνϠ σιν Α γγε λοι Θε ς αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πϠ ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

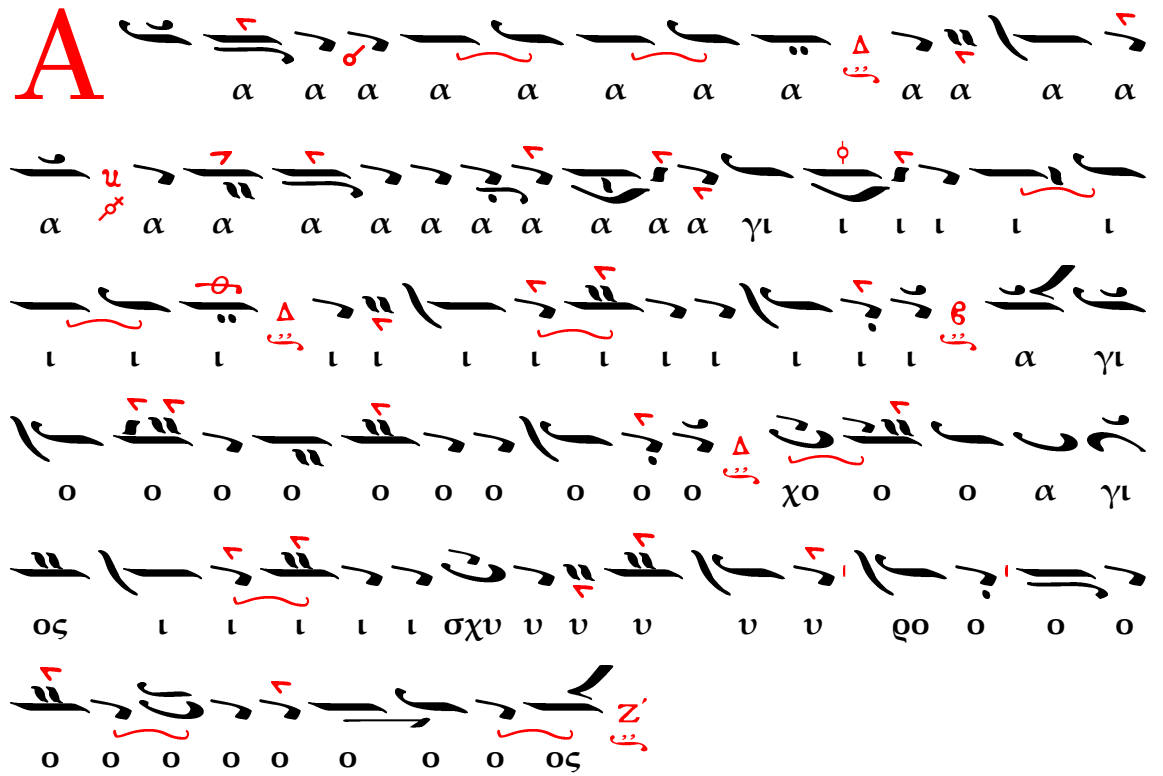
υ ιω υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

T ο στο μα μ λ α λ η η σ ει σο φ ι ι αν και
 η με λε ε τη της κα ρ δι ι ας μ σ υ νε σ ι ι ι ι ν
 Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὡς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλowsύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

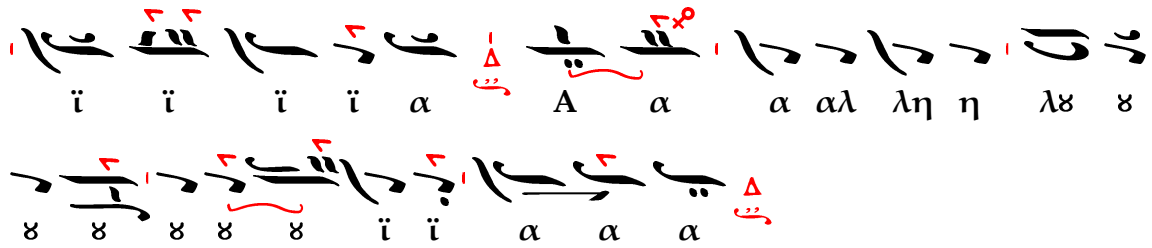
Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς λς'.

Ἦχος Δι Θ

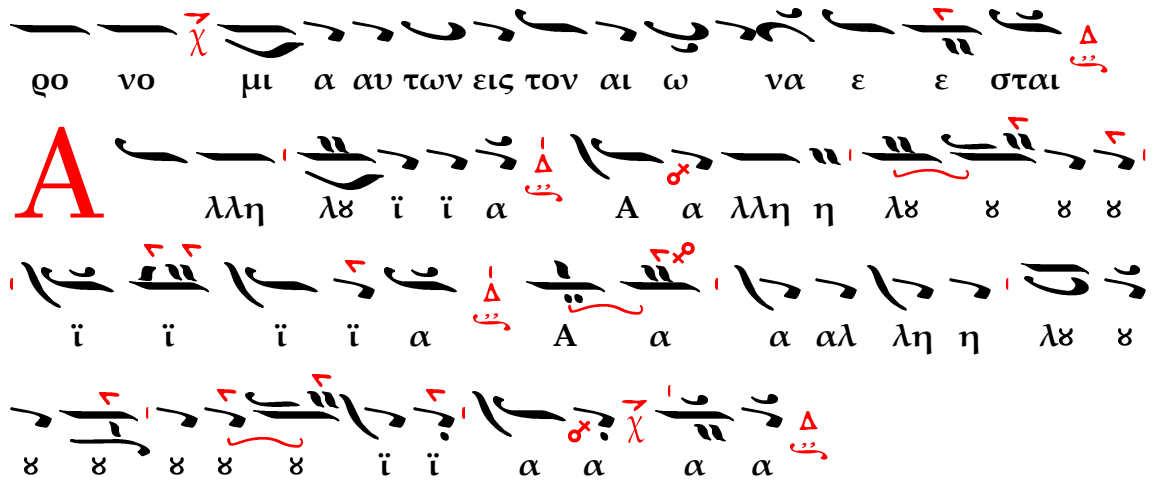
A λ λ η λ ι ι α A α λ λ η η λ ι ι ι ι
 ι ι ι ι α A α α α λ λ η η λ ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α α α

Στίχ. α'. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, και η γλωσ σα

α υ τ λ α α α λ η η η σ ει κ ρ ι ι σ ι ν
A λ λ η λ ι ι α A α λ λ η η λ ι ι ι ι

Στίχ. β'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων Δ και η κλη

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

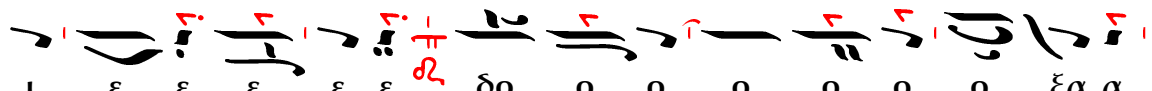
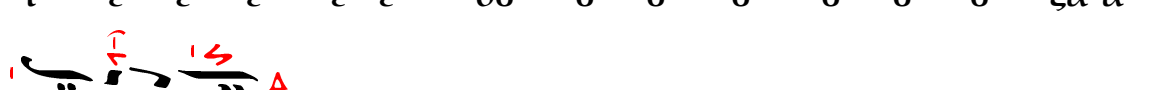
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 9-16).

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

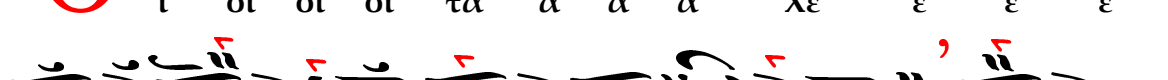
Ἦχος ὕψ Δι ϝ

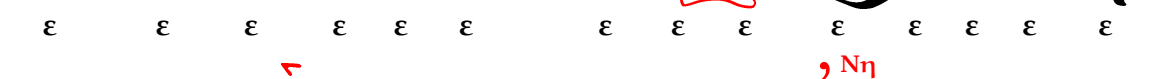
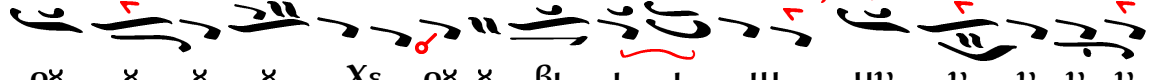

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

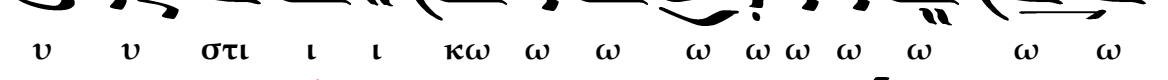
Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

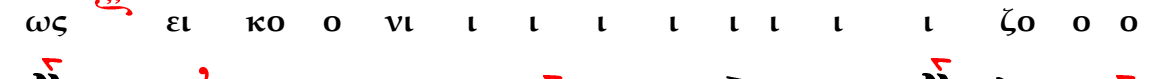

 Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε

 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

 ως ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

 ο ο ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

 α α α α α α α α α α α α Τρι α α

 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ο ο ν ^{Ζ'}

προ σα α α δο ο ο υ μ νο ν προ ο σα α α ^Μ ^{Β8}

δο ο ο ν τε ες πα α α α α σα α α ^{Δι}

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η ν α ^{Ζ'}

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μ να α α α α α α α α αν ^Δ

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε [,]

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α ^Δ

Τ ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι ^Δ **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως ^Δ δο ο ρυ φο

ο ρ8 8 8 με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν ^Δ Α λλη λ8 8 8 ι ι ι ι

α α α α α ^Δ

Τὰ Λειτουργικὰ,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Πᾶ τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
ε ε ε εν

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βαρύς $\overline{\alpha\upsilon}$ Ζω

Ἦχος Βαρυς ᾠὴ Ζω

E ^{Zw}

ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο συ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ εΙ εΙ εις μνη η μο ο ο

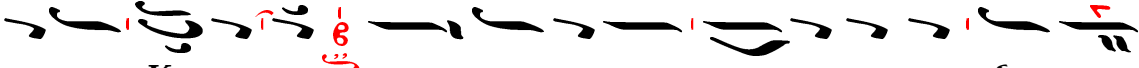
ου υ νο ο ov ζ αι ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι
 αι ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω αι
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι
 ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ov ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε σται αι αι κε ε σται αι δι ι ι ι Δι ι ι ι
 ι ι ι ι χι ι ι ι κε ι ι ι ι ι ι ι
 Πα χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε
 ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

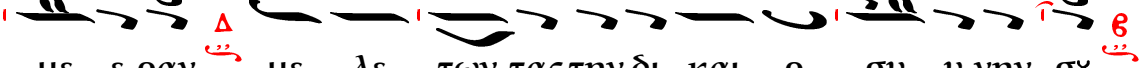
Εἰδομέντο φῶς το αληθινόν ἐλάβο
μέν Πνεύμα ἐπουρανίον· εὐρομέν πῖσινα λη
θη· ἀδιαιρέτον Τριᾶδα προσκύνη· ὁ
ὁ τες· ἀντιγαρήμας ἐ· ἐσωσε σε· ἐ· ἐν

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σὺ Κυ ρι ε ο πῶς α νυ μνη σῶμεν τὴν δο ο

 ξαν σὺ ο τι η ξι ῶσας η μας των α

 γι ὧν σὺ με τας χεῖν μυ στη ρι ι ι ι ὧν τη ρη σον

 η μας εν τῷ σῶ α γι α σμῶ ω ο λην τὴν η

 με ε ραν με λε των τας τὴν δι και ο συ υ νην σὺ

 Α λλη λῃ ἰ α Α λλη λῃ ἰ α Α λλη

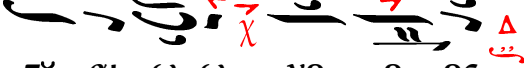
 λῃ ἰ α α α

Ἦχος Δι

 E ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τῶ νυν και ε ὡς τῶ αι ω ῶ νος (δις)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ὡς

 τῶ αι ω ῶ νο ο ος